

Bakker De Jong, is met zijn hondenkar op weg naar zijn klanten. Het was heel gebruikelijk een hond voor de wagen te spannen. Sinds 1963 is het in Nederland verboden. De foto is, met vele andere opnamen, te zien in het nieuwe fotoboek 'Sliedrechtse Middenstanders – Bakkers en Groenteboeren' samengesteld door Bas Lissenburg.

LATE SUMMER FAIR (1078)

Hoewel 'k 'n hortie geleeje tege Korsjonnaos gezeed had, dà 'k gong stoppe met 't maoke van verhaoltjies, 'k had 'r ommers bekant 100 geschreve in meer as tien jaer tijd, begon 't nae 'n pôôsie weer 'n bietjie te kriebele. Êêst wou 'k 'r nie an toegeve, mor vandaeg wier 't gekriebel zô ondraogelijk dà 'k doch: 'k Doet 'r tò nog mor êêntjie. Zôôas ie ziet, gaot 't verhaol over de Late Summer Fair, 'n happening die z'n weergao nie kan in ons Baggerdurrep.

De leste jaere is 't aaltijd mooi weer gewist, vorig jaer werempel snikhêêt. Toe dus aalle weerberichte aangavve dat

de regen voor de middag mè bakke uit d'n hemel zou komme, wazze we verrast dat 't drôôg bleef. 's Middas wier 't effies haarest. Piet hà mijn 's oches ingedêeld en nae 'n bietjie haoste, sting 'k op tijd achter de kraem van d'n Historische Verêêniging, op 't zôôgenaomde Historische Plaaintjie. Saome met 't Baggermuseum, 't Slierechs Museum, De Stambôôm en as 'k m'n aage nie vergist ok de Monementecommissie.

An de titel kà je zien dà Slierecht ok mee doet met de verEngelsing van onze taol. 't Staot ok veul leukerder as braoderie, ving 'k, al zal niet iederêên 't daermee êêns weze. Trouwes, in Slierecht zegge we ok waer en daer, net as in Engeland. Deur aalle commenicaosiemiddele kà je d'r blijkbaor nie meer omheene.

Net as vorige jaere was 't weer zôô gezellig in de Kaarekbuurt West. Aanderande mense kwamme naer de kraem, sommiges stinge in de fotobakke te snubbeke, mor 'n grôôt aantal mense kwam speesjaol voor 't nieuwe boeksie van Basse, dà gaot over bakkers en groenteboere uit 't verleeje. In twêê uur tijd was de helleft al verkocht! Dà's weer 'n opsteker, hee. 'k Hè weer veul bekendes gezien: 'n vroegere leraer van de MULO, effies 'n leuk praotje, veul leeje van d'n Historische Verêêniging, vrijwilligers van 't Baggermuseum en gao zô mor deur. 'k Zag nog 'n buurmaaisie, dà jaere geleeje ok in d'n Admiraol weunde. Ze gong naer d'r vaoder die helaos in Waerthove legt. 'k Zee tege heur: "Neem toch zô'n mooi boeksie mee voor hum, dan het ie wat te leze. Zeg mor dat 't 'n kedoochie vâ mijn en me man is." Zô gezeed, zô gedaen. Dà doe 'k zô graeg hee, iemand verrasse met 'n klaainighaidjie. Dà hê 'k, evenas me zussie, van me moeder geürreve. D'r was t'r werempel êên die zee: " 'k Hè je vaoder nog gekanne." Nou, dat hoor 'k nie zô vaak meer. 'k Mot 'r alweer 'n end an gaon braaie, hopelijk tot vollegend jaer mor weer, hee!

Macky van Leeuwen – de Jong